

Jedenáctý měsíc: Alžbětina dobročinnost a její špitál v Marburgu

Když Alžběta obdržela darovací listinu o vdovském a manželském majetkovém podílu, který jí věnoval její manžel, využila tento majetek k vybudování špitálu pro chudé v Marburgu a zasvětila ho sv. Františkovi. Papež Řehoř IX. jí poslal ostatky krve ze stigmat z boku světce pro špitální kapli a k tomu bulou datovanou v dubnu 1229 udělil odpustky. Bylo to první založení zasvěcené nově svatořečenému Chudáskovi (Poverello).

Jakmile byl špitál dostavěn, určila den, ve kterém rozdávala chudým shromážděným na nádvoří špitálu, to co jí zbývalo. Když bylo vše rozdáno, zapálila oheň a servírovala lidem chléb. Vždy se postarala o mytí nohou a jejich potírání olejem. Chudí lidé posílení duchovně i tělesně začali zpívat. Alžběta říkala svým společnícům „Vidíte, říkám Vám, že musíme dělat lidi šťastnými,“ a radovala se s nimi. Chtěla odstranit bariéry mezi bohatými a chudými.

Od té doby se dala zcela do služby Božím chudým. Koupala nemocné a ukládala do postele, obvazovala jejich boláky (vředy) a připravovala léky. Hrála si s dětmi včetně malé dívky postižené malomocenstvím. Pečovala o těhotné ženy a jejich děti. Peníze pro sebe a své sestry vydělávala předením vlny. Nosila nuzný hábit se záplatovanými rukávy, nastavený látkou jiné barvy.

Své společnici Irmingard řekla: *„Životem sester ve světě je maximálně pohrdáno, ale kdyby zde byl ještě opovrhovanější způsob života, vybrala bych si ten.“* Věděla, že jí bohatí pohrdají, ale radovala se z toho, že může sloužit chudým.

Duchovní poselství:

Vyvrcholení Alžbětina života je dokonalým potvrzením Ježíšova příslibu: *Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium, aby nyní, v tomto čase nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný* (Mk 10,29-30). Navzdory zdánlivě beznadějnému postavení po smrti svého manžela, ji přes všechna protivenství „neminulo“ dědictví, které ji umožnilo uskutečnit její velký sen. A uprostřed těch nejchudších je nakonec nejšťastnější v celém svém životě.

Evangelium: *„Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým pak přijď a následuj mne.“* (Mt. 19,21)

Dvanáctý měsíc: Alžbětina nemoc a smrt

Během posledních dvou až tří let svého života byla Alžběta často nemocná. Její nemoc přesto nezabránila ve službě, které se zasvětila. Dokonce, i když byla nucena ulehnout, připravovala vlnu na předení.

Alžběta znovu onemocněla a byla si vědomá, že se (tentokrát) v jejích 24 letech blíží její smrt. Přijala to jako Boží vůli určenou pro ni. Svědkové ji popisují v závěrečné fázi její nemoci jako radostnou a hluboce ponořenou do modlitby. Dokonce na zpěv ptáků zpívajících na okenní římse odpovídala zpěvem.

Když poznala, že její smrt je blízko, řekla svému zpovědníkovi, Konrádovi z Marburgu, že *„chce, aby na jejím konci byl prostředníkem mezi krutým soudem smrti a jejím Všemohoucím soudcem“*, aby mohla udělat zúčtování se svým životem, jeho prostřednictvím. Zemřela 17. listopadu 1231.

Duchovní poselství:

Alžběta nám ukazuje, jak se připravit na smrt s radostí a s nadějí na spojení s Bohem.

V době smrti Alžběta ve svých 24 letech vykonala pro Boha víc, než mnozí lidé zvládnou do svých 80 let. Chceme-li ji napodobit, je důležité pro nás všechny, abychom byli stále připraveni vydat Bohu obdobný počet ze svých skutků v našem životě, jako kdybychom měli zemřít zítra.

Evangelium:

„Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána“. (Mt. 25,21)